

"Czego nam nie wolno w parkach narodowych"

2010-02-25

W odniesieniu do artykułu „Czego nam nie wolno w parkach narodowych”, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska przekazuje poniższe wyjaśnienia. (treść artykułu znajduje się poniżej).



Należy wskazać, iż w artykule błędnie wskazano, iż obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został wprowadzony ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, ze zm.) - dalej ustawa OOS. Departament podkreśla, iż powyższy obowiązek został wprowadzony w 2004 roku, na mocy art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Do czasu wejścia w życie ustawy OOS powyższa ocena dokonywana była w oparciu o przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

Odnosząc się do podniesionej w artykule kwestii ograniczeń i zakazów, należy wskazać, iż podstawowym zapisem ograniczającym inwestowanie na terenie obszarów Natura 2000 jest art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, zgodnie z którym zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, bądź wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 albo jego powiązania z innymi obszarami.

Odnosząc się do czasu trwania postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 Departament wskazuje, iż w tej kwestii wiele zależy od jakości przedstawionej przez inwestora dokumentacji, w postaci raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Wspomniana procedura wydłuża się w przypadku, kiedy ww. dokumentacja posiada braki i konieczne jest wzywanie do ich uzupełnienia.

W odniesieniu do kwestii braku specjalistów uprawnionych do sporządzenia wspomnianego raportu należy wskazać, iż w chwili obecnej do sporządzania raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 nie są wymagane żadne uprawnienia.

Rzecznik prasowy
Monika Jakubiak

"Czego nam nie wolno w parkach narodowych"

ZAKAZY

Przebywając na obszarach chronionych, musimy przestrzegać obowiązujących tam reguł. Kary za ich łamanie mogą być bardzo wysokie.

W 23 parkach narodowych (a tylko Tatrzański Park Narodowy odwiedza rocznie ponad 2,5 mln turystów) obowiązują szczególne regulacje. **Dyrektor parku może wyznaczać miejsca udostępniane odwiedzającym oraz maksymalną liczbę osób mogących w nich przebywać.** Ma także prawo pobierać opłaty za wstęp do parku lub na niektóre jego tereny i to on ustala ich wysokość. Opłaty mogą być też wprowadzone, zarządzeniem regionalnego dyrektora ochrony środowiska, za wstęp do któregoś z 1300 istniejących w Polsce rezerwatów przyrody.

Zarówno w parkach narodowych, jak i w rezerwach przyrody nie można schodzić z wyznaczonych szlaków, zbierać grzybów, roślin, poroży zwierzyny łownej, łowić ryb poza wyznaczonymi miejscami, dokarmiać i płoszyć zwierząt. Nie wolno także polować, organizować imprez sportowo-rekreacyjnych bez odpowiedniej zgody, palić ognisk i biwakować poza wyznaczonymi miejscami, hałasować, jeździć motorówkami poza wyznaczonymi akwenami, stawiać tablic reklamowych.

Dozwolona jest jazda konna, na nartach i na rowerze, ale tylko po określonych trasach. Samochodu można używać jedynie na drogach publicznych i innych do tego wyznaczonych. Psy mogą być wprowadzane na smyczy i w kagańcu, i to tylko wtedy, gdy zezwala na to dyrekcja parku.

Ogólne ustalenia zawiera ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (DzU. nr 92 z 2004 r., poz. 880). Szczegóły znajdują się w zarządzeniach dyrekcji parków wywieszonych np. przy wejściach.

Bursztyn tylko ze sklepu

Również w 120 parkach krajobrazowych oraz na obszarach chronionego krajobrazu mogą być wprowadzone różne zakazy. Nowe budynki (z wyjątkiem stanic wodnych, rybackich i służących gospodarce wodnej) nie mogą np. powstawać w odległości mniejszej niż 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

Nie wolno uruchamiać kamieniołomów, wydobywać torfu ani bursztynu, wykonywać innych prac ziemnych zniekształcających rzeźbę terenu, likwidować i przekształcać zbiorników wodnych. W parkach krajobrazowych nie mogą być organizowane rajdy motorowe i samochodowe. Nie można używać sprzętu motorowego na otwartych akwenach.

Kłopoty z Naturą 2000

Najwięcej ograniczeń i zakazów należy się jednak spodziewać na obszarach Natura-2000. Ustawa z 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie (...) wprowadziła m.in. obowiązek sporządzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Budowa czegokolwiek, co może znacząco oddziaływać na ten obszar, wymaga wcześniejszego uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, społecznych konsultacji i ustosunkowania się do ewentualnych skarg i wniosków. Wszystko będzie więc trwać bardzo długo, za ocenę trzeba dużo zapłacić i długo też czekać, ponieważ brakuje specjalistów uprawnionych do jej sporządzania. Nie ma przy tym pewności, że wydatek nie pójdzie na marne, gdyż i tak możemy nie dostać zezwolenia.

Jakie kary

Za naruszanie tych wszystkich zakazów grożą kary aresztu, grzywny, ograniczenia wolności albo nagany. Zgodnie z kodeksem wykroczeń, grzywna wynosi od 20 zł do 5 tys. zł, areszt - 5 - 30 dni. Kary wymierza sąd grodzki, a mandaty - odpowiednie służby porządkowe.